

Brulion – this version for your eyes only

Ćwiczenie pt. swap

Andrzej Salwicki

salwicki@mimuw.edu.pl

Dąbrowa Leśna

Streszczenie. Udowodnimy poprawność algorytmu *swap* czyli zamiana.

Znacie?
Znamy!
No to posłuchajcie ...

1. Zamiana wartości zmiennych

Niniejszy drobiazg stawia sobie kilka celów:

- udowodnić poprawność króciutkiego programu,
- zastanowić się nad pojęciem programu generycznego (w terminologii Ady) lub wzorca (w terminologii C++).

Niech T będzie typem, pierwotnym jak `char`, `string`, `integer`, `boolean` lub `real`, albo złożonym, zdefiniowanym przy pomocy deklaracji klasy T . Niech x, y, z będą zmiennymi typu T . Zamierzamy udowodnić następującą formułę algorytmiczną

$$(x = a \wedge y = b) \implies \{z := x; x := y; y := z\}(x = b \wedge y = a)$$

Każdy powie: ależ to oczywiste, ponieważ dowolne obliczenie wyznaczone przez ten program zamieni wartości zmiennych x i y . My chcemy pokazać, że wnioskowanie o semantycznych własnościach programów może być wolne od pojęcia obliczenia.

2. Rachunek

Będziemy po kolei eliminować instrukcje przypisania. Posługiwać się przy tym będziemy dwoma aksjomatami logiki algorytmicznej:

$$\{v := \tau\} \alpha(v) \equiv \alpha(v/\tau) \quad (\text{Ax}:=)$$

oraz

$$\{K; M\} \alpha \Leftrightarrow K M \alpha \quad (\text{Ax};)$$

a także prawami rachunku zdań, w szczególności wykorzystujemy ekstensjonalność operacji logicznych. Np. takie dwie reguły wnioskowania

$$\frac{\alpha \Rightarrow \beta, \beta \equiv \gamma}{\alpha \Rightarrow \gamma} \quad \frac{\alpha \Rightarrow \beta}{K \alpha \Rightarrow K \beta}$$

Zaczynamy

$$\begin{aligned} (6) \quad & (x = a \wedge y = b) \Rightarrow \underbrace{\{z := x; x := y\}}_K \underbrace{\{y := z\}}_M \underbrace{(x = b \wedge y = a)}_\alpha \\ & \text{(6) is equivalent to (5) by (Ax;) and propositional calculus} \\ (5) \quad & (x = a \wedge y = b) \Rightarrow \underbrace{\{z := x; x := y\}}_K \underbrace{\{y := z\}}_M \underbrace{(x = b \wedge y = a)}_{\alpha(y)} \\ & \text{(5) is equivalent to (4) by (Ax:=) and propositional calculus} \\ (4) \quad & (x = a \wedge y = b) \Rightarrow \{z := x; x := y\} \underbrace{(x = b \wedge z = a)}_{\alpha(y/z)} \\ & \text{(4) is equivalent to (3) by (Ax;) and propositional calculus} \\ (3) \quad & (x = a \wedge y = b) \Rightarrow \{z := x\} \{x := y\} (x = b \wedge z = a) \\ & \text{(3) is equivalent to (2) by (Ax:=) and propositional calculus} \\ (2) \quad & (x = a \wedge y = b) \Rightarrow \{z := x\} (y = b \wedge z = a) \\ & \text{(2) is equivalent to (1) by (Ax:=) and propositional calculus} \\ (1) \quad & (x = a \wedge y = b) \Rightarrow (y = b \wedge x = a) \quad \text{Tautology} \end{aligned}$$

3. Dowód

I to już jest dowód. Przypomnijmy, każda z formuł (1), (2), (3), (4), (5), (6) jest równoważna pozostałym formułom. Formuła (1) jest tautologią - jest więc prawdziwa. Wynika stąd, że prawdziwa jest formuła (6).

Przeczytajmy formułę (6) jeszcze raz, po polsku: *jeżeli* $(x = a \wedge y = b)$ *to po wykonaniu programu* $\{z := x; x := y; y := z\}$ *zachodzi warunek końcowy* $(x = b \wedge y = a)$. I o to nam chodziło.

4. instrukcja swap

Wyprzedzając dalszy ciąg rozważań wprowadzimy nowe polecenie swap zdefiniowane przez następującą deklarację procedury

```
unit swap: procedure(type T; inout x,y:T);
  var z: T
begin
  z:=x; x:=y; y:=z
end swap;
```

W zasięgu tej definicji polecenie **call** swap(A, u, v); gdzie A jest typem zdefiniowanym przez pewną klasę, natomiast u i v są zmiennymi typu A spowoduje zamianę wartości zmiennych u i v, ponieważ

$$(u = k \wedge v = l) \Rightarrow \{\mathbf{call\ swap}(A, u, v)\}(u = l \wedge v = k).$$

5. Luźne uwagi końcowe

1. A może definicję instrukcji swap wstawić jako metodę do klasy Object?
2. W każdym razie polecenie takie może okazać się przydatne w algorytmach sortowania gdzie występują testy $x < y$ oraz zamiany $\mathbf{call\ swap}(x, y)$.

Dokładniej, możemy przyjąć, że w programie sortującym występują relacja $<$ np. **if** $A[i] < A[j]$ ... oraz polecenie

call swap(A[k], A[l])

Jeśli tak jest to program na pewno wyznacza pewną permutację ciągu $A[1], A[2], \dots, A[n]$. (Nie musimy już tego dowodzić!)